



עיון תרגומי למושגים החוקיים מעברית לערבית

**מחקר לאינסטרקטור
וסאם עבד – אלסתאר דואח**

**אוניברסיטת בגדאד – הפולטה של השפה
מחלקת השפה העברית**

□ دراسة ترجمية للمصطلحات القانونية من العبرية الى العربية

□ المدرس: وسام عبد الستار دواح

□ جامعة بغداد – كلية اللغات

□ قسم اللغة العبرية

**University of Baghdad, college of Languages, □
Department of Hebrew Language**

gmail:wisam.al-sattar@colang.uobaghdad.edu.iq

Mobile:07707177525

يتناول هذا البحث موضوع لغوي قانوني مهم وهو المصطلحات القانونية في اللغة العبرية وترجمته الى العربية ، حيث اشتمل على عناوين مختلفة ابتدأت بموضوع لغة القانون والذي تطرقنا فيه بنظرة عامة عن لغة القانون وتعريف لغة القانون بأنها لغة رسمية تعتمد على القواعد المنطقية التي تختلف عن اللغة الطبيعية القياسية في المفردات والصرف والنحو والدلالات بالإضافة الى المميزات اللغوية الأخرى والتي من أهمها ان تكون بسيطة ومختصرة ومفهومة للجميع بعدها تطرقنا الى لمحة عامة الى المصطلحات القانونية المتعلقة بلغة القانون والتي من أمثلته (قانون الاساس شخص عاقل التزام قانوني براءة ذمّة) وختمنا بحثنا هذا بدراسة تطبيقية على المصطلحات القانونية الرئيسية في مجمل القوانين الاسرائيلية مثل قانون العقوبات، القانون الجنائي، القانون المدني ، قانون الأثر ، قانون العقارات وقانون مكافحة الارهاب من حيث تعريف كل قانون ومصطلحاتها من خلال ذكر الترجمة العربية لكل مصطلح ، والتعريف القانوني لكل مصطلح مع ذكر الامثلة التي وردت فيها هذه المصطلحات كشواهد على ذلك. والهدف من البحث أظهر المصطلحات القانونية المهمة في لغة القانون للمساعدة في ترجمة هذه المصطلحات من خلال عرض المعاني المختلفة الخاصة بها. الكلمات المفتاحية: لغة القانون المصطلحات القانونية، ترجمة عبرية ترجمة عربية.

הקדמה

המחקר הזה מטפל נושא לשוני חוקי והוא המושגים החוקיים בעברית ותרגומו לערבית , מחקר זה הכיל את כותרות שונות שהתחילו בנושא שפת החוק שטפלו בו במבט כללי על שפת החוק והגדרת שפת החוק היא שפה רשמית המבוססת על כללים לוגיים השונה מהשפה הטבעית התקינה באוצר מילים ומורפולוגיה , תחביר הסמנטיקה כמו מאפיינים לשוניים אחרים שמהאפיינים שלה פשוטה , קצרה ומובנת לכול , אחר כן טפלנו מבט כללי על המושגים הקשורים בשפת החוק כגון חוק יסוד , אדם סביר , חובה חקוקה והפטר. וסיימנו את המחקר בעיון יישומי על המושגים החוקיים הראשיים בסכום החוקים הישראליים כגון חוק העונשין , החוק הפלילי , חוק האזרחות , חוק הירושה , חוק המקרקעין וחוק המאבק בטרור מבחינת הגדרת כל חוק ומושגים שלו מבחינת התרגום לכל מושג וההגדרה החוקית לכל מושג עם זכור דוגמאות שבאו המושגים האלה כראית על זה. **השיבות המחקר** המחקר הזה יאפשר לידעת את הצורות השונות למושגים החוקיים מתוך האופן הסופי אשר יופיעו בו אחרי תרגומם מעברית לערבית. **מטרת המחקר** הבלטת המושגים החוקיים החשובים בשפת החוק כדי לעזרת בתרגום המושגים האלה מתוך הצגת את המשמעויות השונות שלהם. **שיטת המחקר** שיטת המחקר היא שיטה תרגומית השוואתית יישומית . **חומר המחקר** החוקים הישראליים , המושגים החוקיים בין העברית והערבית בכמה במלונים העבריים ובמלון שגיב עברי – ערבי.

Atraslational study of legal terms from Hebrew into Arabic

This research study with an important legal linguistic topic, which is the legal terminology in the Hebrew language and its translation into Arabic, The research includes different titles starting with in subject of The language of the law, in which we touched on an overview of the language of the Law and the definition of the language of the law as an official language that relies on regional grammar that differs from standard natural language in terms of vocabulary, morphology, syntax and semantics in addition to other linguistic characteristics ,The most important of which is that it is simple, concise and understandable to all, The we looked at a general overview of the legal terms related to the language of the Law, which are examples of it (Basic Law, Same person, legal obligation and clearance. In conclusion, we study applications on the main legal terms in all Israel laws such as the Penal Code, Criminal law, Civil law, Inher tanee Law Real estate law and Anli-terroism law in terms of the definition of each law and its terms by mentioning the Arabic traslation of each term and the legal definition of each term with mention examples in which these terms are used as evid The aim of the research is to show the important legal terms in the language of law to hele translate these terms by presenting their different meanings. key words: The language of the Law, Legal terms, Hebrew Translation, Arabic Traslation.

פרטי המחקר :

1- שפת החוק

שפה היא תופעה סוציאלית – פוליטית , שאין מובן עמוקה לכלליה , אלא אם כן נביא בחשבון את האופן שבה היא מעוצ על (החוק הוא שפה אפינומנולוגית כלומר שפה Wittgenstein, 1958 , p.225 ידי אתוסים סוציאליים ותפיסות סוציאליות שגויות) – על המשקפת מבנים סוציאליים עמוקים הרבה יותר, בעלת מסגרת משלה של נורמות ודקדוק , כללי אינטרפרטציה וכללי .) אני מתאר עורך דין כמבנים את השפה החוקית וכסוכנים שלה, עורכי דין מקובעים במלים Wolcher , 2006 , p.125 לוגיקה (חוקיות, הם יוצרים את השפה החוקית, מחוללים אותה ולעתים קרובות מציגים אותה כבטוחה וכמצויה בקונצנזוס, עורכי דין רשאים לדבר, והם רשאים לשתוק ולהשתמש ברובדי השפה האלה של דיבור ודממה כסוגים של פעילות קולקטיבית כלפי המדינה ובמסגרת מוקדי הכוח שלה(ברזילי, 2010, עמ'200). שפת החוק, היא שפה רשמית המבוססת על כללים לוגיים השונה מהשפה (שימוש Wydick, 2005, p.70 הטבעית התקינה באוצר מילים, מורפולוגיה, תחביר וסמנטיקה, כמו גם מאפיינים לשוניים אחרים) מיוחד במושגים ודפוסים לשוניים מסוימים שולט בהוראת השפה החוקית. לפיכך , "אנו לומדים את השפה החוקית כמעין שפה Ramsfield שנייה, שימוש מיוחד באוצר מילים, ביטויים ותחביר שעוזר לנו לתקש בקלות רבה יותר אחד עם השני" (

לשונם המקצועית של אנשי - החוק היתה מקדמת - דנא לשמצה ולשנייה, אם בשל תחבולה, אם בשל קשיוחה (2005, p.145). ואם בשל קיצורה: אדם מן היישוב לא ידע אותה וראה בה שפת- סתר של בעלי - מונופולין - הגיעו דברים לידי הוקעת החוק כמעין מיסטיקה שרק חכמי הרזים מוצאים בה את ידיהם ורגליהם, גם המוסרת החוקית היהודית אינה יוצאת מן הכלל הזה (Ploeg, 1950, p.125). יצאו מתחת ידי המחוקקים חוקים מסורבלים ומסובכים, מנוסחים בחוקים ארוכים ופתלתולים, ולא זו (Ploeg, 1950, p.125) בלבד, אלא שהוסיפו לחוקיהם גם טעמים ונימוקים ומטרות - אם בהקדמות ואם בגוף ההוראות ובחוקים קרימינלי מציינן גם ביטויים בוטים לתיעוב המחוקק מעוברי העבירות הנהונות, היה זה המשימה שהטיל נפוליאון קיסר על מנסחי ספר- החוקים שנקרא על שמו, שימצאו לחוק לשפה חדשה, קצרה, ברורה ומובנת -ומאז ספר- החוקים של נפוליאון התפתחה שפה החקיקה והושתתה על יסודות מוסכמים שהם כיום נחלת רוב שישות - החוק בעולם, הראשון שניסה לנסח כללים לניסוח חוקים שקדם למנסחי חוק נפוליאון הרי הוא מונטסקיה בספר המפורסם " על רוח החוקים " (1748), אמרו על שפה החוק בפרט ועל שפה (Mousourakis, 2019, p.13). אין צריך Mousourakis, 2019, p.13 המשפט בכלל, שהיא הגוף אשר בו שוכנת נשמתם של החוק או המשפט (ראדברוך)) לומר ששפה החוק חייבת להיות מדויקת, וכדי להבטיח דיוק בשימושו במושגים ובמלים המחוקק הרבה להגדירם תחילה, בין אם לצורך חוק פלוני או לצורך סעיף פלוני שבחוק. לאמור: כל -אימת שאותו המושג מופיע בחוק ההוא או בסעיף ההוא, יהא פירושו כהגדרתו שם, ובין אם לצורך כל החוקים, שעל - פי 'חוק פרשנות' כללי תהא למלים ולביטויים המוגדרים בו המשמעות כהגדרתם שם, כל-אימת שהם מופיעים בחוק כלשהו-והוא כשאין באותו החוק מייחודת הוראה אחרת מפורשת או משתמעת, לעניין משמעותה של אותה מלה או אותו ביטוי(סעיף 1 לחוק הפרשנות), הגדרות אלו אינן אלא כלי-עזר לדיוק השפה, אך מאחר שהן חלק של החוק שבו הן מובאות 'הגדרות סטנדרטיות' אין הן צריכות לשקף את המשמעות הבלשנית או הלקסיקלית של המושג המוגדר, ואף הן יכולות להשתנות מחוק לחוק, חוק חוק וצרכיו ומטרותיו משלו -המרכז שנסח החוק לא יסח, את דעתו מן (Levery, 1922, p.269). ויש שהגדרה באה Levery, 1922, p.269 ההגדרה המחייבת אותו לדבר החוק העומדלניסוח, וידייק בשימוש במלים כפי הגדרתו) בלבד להוסיף על המשמעות הרגילה של המושג עוד מובן נוספת, אשר בלעדי ההגדרה לא היו מייחסים לו: הגדרות כאלו מתחילות באופן-כללי במלה 'לרבות', ויש שהגדרה באה בלבד להוציא מן המובן המשמעות הרגילה של המושג עניין קבוע, שבלעדי ההגדרה היה בגדר משמעותו הרגילה הגדרתו כאלו מתחולות כנהוג במלה 'למעט'אף בהעדר הגדרות בחוק, המחוקק מצווה להקפיד בשימושו בניבים ובביטויים, ולו רק משום שמעמידים אותו בחזקתו שבמעשה חקיקה אחד או במעשי חקיקה אחרים באותו נושא או בנושאים דומים, לא ישתמש באותו המושג במשמעות שונות, אלא השתמש וחזר והשתמש במושג פלוני, חזקה עליו שהתכונן לאותה המשמעות בכל פעם שהשתמש באותו מושג (ואם כי חובת הדיוק שבשפה היא חובתו הראשונית של המחוקק, חוקים רבים לוקים באי- דיוקים, ומהם נובעים רבים מן הקשיים והתקלות שבת-המשפט נתקלים בהם בפרשנות החוקים)(שיפמן, 2005, עמ' 23). מאחר שפרשני החוק אינם רגילים לקרוא לתוך החוק מה שלא כתוב בו, נסח החוק צריך להביע בשפה מפורשת כל דבר שברצון המחוקק לחוקקו, ומאחר שפרשני החוק מעמידים את המחוקק בחזקתו שאין הוא מוציא את מלותיו לריק,נסח החוק חייב להקפיד שלא יחזור על עצמו ולא ישתמש במלים נרדפות, ומאחר שעברו הזמנים אשר בהם דיברו אנשי החוק והמשפט בשפה - סתר שלא היתה מובנת אלא למקצוענים בני - הכי, שפה החוק צריכה להיות פשוטה ומובנת לכול (כהן, 1999, עמ' 182). כאן נברר מהו שאינו חייב להיות בשפה החוק, נברר לעצמנו מהו שאינו צריך להיות בה,ראשית, מנוע שיהיה בשפה החוק משום טענה, כל חוק וטעמיו ומטרותיו, אבל שפה החוק בנפרד וטעמיו ומטרותיו בנפרד, אמת נכון הדבר,שחוק צריך להיות משכנע, אבל עליו לשכנע בלבד בעצם תוכנו, לא בתוספת טענות להסברתו, 'מסוכן לטעון בגוף החוק טענות להסברתו, שהרי דבר זה פותח פתח למחלוקת' (מונטסקיה), המחלוקת שיש לחשוש מפניה מקורה באפשרות שיימצאו רבים שהטעון שבחוק לא ישכנע אותם, וחוסר - השכנוע עלול להביא לידי זלזול ולידי התמרדות, למעשה הטיעון מוריד את החוק מדרגת צו לדרגת עצה:הצו מחייב מכל - מקום, ואילו עצה צריכה תחילה להתקבל על הדעת,מטבעו של החוק, שהוא מחייב אף מי שאינו יודע את טעמו ומטרותו, וכן את מי שטעמו ומטרותו של החוק אינם נראים בעיניו,לכן אין מחוקק מוסיף על צויו שפה 'מפני' או 'משום' או 'כדי'- משל למפקד צבאי). שנית, מנוע שיהא בשפה החוק Barzilal, 2003, p.27אשר חכם רומי כבר העיד עליו שהוא מצווה ואינו מתפלמס (סנקה) משום הטפה, המחוקק מצוה, אבל הוא אינו מטיף ומוכיח, 'סגנון החוק צריך להיות קצר ופשוט וללא ריטוריקה וללא דברי גבוהה גבוהה' (מונטסקיה), מחוקקים שאינם אהודים על העם ובראשם הדיקטטורים לימניהם, חשים לפעמים שעליהם להשיג לעצמם יראת - כבוד על - ידי שמדברים בחוקיהם בשפה מנופחת ומתנשאת, ויש מחוקקים הבהורים שעל-ידי השמוש במלות - גנאי פיקנטיות ניצחו לקרב את חוקיהם האכזריים ללבנות ניניהם (אלון, 1973, עמ' 120), ועוד יש מחוקקים המנסים לתת לחוקיהם יתר תוקף בעיני העם על-ידי שהם מתיימרים לשלוט ולחוקק בחסד האל או על-ידי שהם מתיימרים לבסס את חוקיהם על רצון האלוהים או על דת - האמת. כללו של דבר, שפה של התנשאות והטפת מנסר מעידה על המחוקק שאין הוא יכול לסמוך על סמכותו המנסרית, ועל-כן נזקק הוא להתפארות מילולית (גולאק, 1967, עמ' 123). שלישית, מנוע שיהא בשפה החוק משום לימוד, בעבר לא עמדו מחוקקים כמותם כמו כל אנשי - החוק- בניסיון להסביר בחוק כיצד נולד, מהקדם לו ומה המצב המשפטי בנושאים הדומים לנושא החוק (פלך, 1962, עמ' 201), גם ספרי-החוקים היו בגדר ספרי- לימוד: הלימוד הוא המביא לידי ידיעת החוק ועל- כן גם לידי שמירתו, ולפי כך יש בעצם מצוות הלימוד חוק ראשון במעלה, לא כן המחוקק המודרני, חוקיו מחייבים, בין אם מלמדת לדעתם ובין אם לא למדת ולא כלום, ואין למחוקק כל עניין בלימודך ובלמדנותך, אפילו גוזר הוא בחוק שאתה חייב ללמוד או ללמד, אם בכלל ואם לתופת מסוימות (כמו גילבית -הספר) או לנושאים מסוימים (כמו למקצוע פלוני שברצונך לעסוק בו)- הרי חוק הוא ככל החוקים, והלימוד בא אולי כתוצאה מקיומו אך לא כתוצאה מקריאתו בן המחוקק, מכאן, ובין המדען (הפרשן) (כהן, 1999, עמ' 181). ומן הבחינה החיובית: 'שפה החוק צריכה להיות קצרה וקולעת ופשוטה' (מונטסקיה) והמחוקק ראוי לו להסתגף מכל הנאות ההתבטאות ולהקפיד הקפדה יתירה בבחירת כלי התבטאותו 'לדקדק דקדוק עניות במלותיו' (ראדברוך) היא העניות של הסגנון היבש, הלפידרי, הבלתי - מעוטר, שאין לו בעולמו אל תכליתו המוגדרת והמעשית רק, מכאן גם שלא יהיו בחוק ביטויים מיטפוריים או היפוטיטיים-לא משלים ולא דוגמאות, לא הנחות אפשריות ולא ראיות אגדתיות, ובל יעלה

על הדעת שברוב מליצות, רב היופי: יופיין של מליצות במקומו מושג, ואילו יופיו של חוק הוא בחסכניות, לכן גם לא ינהג המחוקק המודרני דרך הקרואיסטיקה, לעשות את החוק לקטלוג של המקרים האפשריים אשר עליהם יחול (אלון, 1973, עמ' 125). 'המחוקק יעדיף מושגים אבסולוטיים על מושגים רילטיביים' (מונטסקיה) לאומר: לשון החוק חייבת להיות כללית, שהרי מטבע החוק שהוא חל על הכלל, או לפחות על ציבור גדול, וכלליותו היא המאפיינתו כחוק (גבע, 2011, עמ' 84).

2- רשימת מושגים הקשורים בשפת החוק:

- 1- אדם סביר: המושג אדם סביר הוא מושג בשפה החוק שמשמש להגדיר את ההתנהגות המוסרית המקובלת במצב נתון. זהו מושג שיש ויכוחים על הגדרתו המדויקת (אלמוג, בן- זאב, 1996, עמ' 204).
- 2- גמירת הדעת: מושג בדיני חוזים שהוא אחד התנאים לקיומו של חוזה. משמעותו שמהחווה נובע שהצדדים הביעו את רצונם המלא להתקשר בחוזה. אי גמירת דעת יכול להיות למשל התניות שהחווה ייכנס לתוקף בעתיד אם יתרחשו כמה דברים, או מסמך המציין שהצדדים עדיין צריכים ללבן כמה נושאים ביניהם (ויצמן, 2019, עמ' 15).
- 3- דקלרטיבי: הצהרתי. מעשה שעיקרו הצהרה או גילוי דעת, הכרה בדבר – מה שנובעת מחוק או ממעשה (אלון, 2005, עמ' 24).
- 4- הכנסה רעיונית: הכנסה רעיונית היא הכנסה שלא התקבלה בכסף דווקא, מתנה, דבר – מה שניתן בחינם אובמחיר נמוך ממחירי השוק או בתנאי תשלום נוחים מאוד מהמקובל (מאוטר, 2006, עמ' 299).
- 5- הפטר: זהו צו שניתן על ידי בית משפט או רשם הוצאה לפועל בסיום הליך של פשיטת רגל. צו זה פוטר את פושט הרגל מכל חובותיו (ויצמן, 2019, עמ' 28).
- 6- חובה חקוקה: חובה המוטלת על פי החוק, כגון חוזה או חוקים שקבע גורם ממשלתי, ארגון, חברי ארגון מקצועי וכדומה (וינוגד, 2008, עמ' 121).
- 7- חוק יסוד: חוק המסדיר עניין ראשון במעלה שקובעת רשות עליונה במדינה בדבר עקרונות השלטון וסדריו בישראל, שבה אין חוקה, יש חוקי יסוד שהם הבסיס לחוקה (חשין, 1999, עמ' 14).
- 8- סעד זמני: סעד לטובת חובע, הוא ניתן לפני פסק הדין ולעיתים אף לפני הגשת התביעה כדי להבטיח שיתקיים הליך תקין או כדי שפסק הדין ימומש אם בסופו של דבר יהיה לטובתו, כל סעד יכול להינתן כסעד זמני, בית המשפט לא ממחר להוציא או כזה תחת ידו אלא אם הוכח נחיצותו (זלצמן, 1999, עמ' 90).
- 9- עשיית עושר ולא במשפט: חוק עשיית עושר ולא במשפט תשל"ט – 1979 גורס כי אדם שקיבל, שלא על פי זכות שבדין, נכס, שירות או טובת הנאה – ישיב אותה למקורה (וינוגד, 2010, עמ' 560).
- 10- פסק דין בהיעדר הגנה: כאשר הנתבע אינו מגיש כתב הגנה אין לדעת באילו נושאים בתביעה הוא מודה ועל אילו הוא כופר, אין לדעת אם יש טענות משפטיות נגד התובע, לכן לפי החוק, אם אדם אינו מגיש כתב הגנה בפרק הזמן הכתוב בחוק, ההנחה המשפטית היא שהוא מודה באמור בתביעה (זלצמן, 1991, עמ' 317).
- 11- קוגנטי: חוק שלא ניתן להתנות עליו, לדוגמה, לא ניתן להחתים עובד על עבודה ללא תנאים סוציאליים (ויצמן, 2019, עמ' 17).
- 12- קונסטיטוטבי: מכונן. מעשה שהוא תנאי מהותי לתוקף חוקי של עניין למשל, חתימה על צוואה היא קונסטיטוטביית כי בלעדיה לא תהיה לחתימה תוקף (זלצמן, 1991, עמ' 127).
- 13- ראייה נסיבתית: ראייה המוכיחה דבר – מה גם אם אין עדות ישירה. למשל, טביעת אצבעות היא ראייה נסיבתית שהנאשם היה במקום מסוים גם אם איש לא ראה אותו (אנק, 2006, עמ' 18).
- 14- ראייה פוזיטיבית: ראייה המוכיחה דבר – מה באופן ישיר. למשל, עד שאומר שראה את הנאשם במקום מסוים (ראה ראייה נסיבתית) (אנק, 2006, עמ' 21).
- 15- ראש נזק: ביטוי חוקי המתאר נושא של נזק אוקבוצה ראשית של נזקים שבגינם נפסק שיש לפצות את הניזוק (זלצמן, 1991, עמ' 82).
- 16- תבוענה: תביעה חוקית על כל סעיפיה ופרטויה.
- 17- תניה: קביעה מוסכמת ומפורשת בכתב, בהסכם או בחוזה שכוחה כתנאי (ויצמן, 2019, עמ' 23).
- 18- כישלון תמורה חלקי קצוב: זהו חלק מתשלום ששילם לקוח שקיבל תמורה חלקית. התמורה הנותרת שטרם התקבלה ניתנת להערכה מדויקת (אלמוג, בן-זאב, 1996, עמ' 208).
- 19- אמת דיברתי: כך נקרא סעיף בחוק לשון הרע, הגנת אמת בפרסום. סעיף זה יכול להגן על אדם מפני תביעה פלילית או אזרחית בגין "לשון הרע" אם הפרסום הוא אמתו בו עניין ציבור (זלצמן, 1991, עמ' 82).

2- המושגים החוקיים הראשיים בסכום החוקים הישראליים

מושג החוקי: הוא חלק בלתי נפרד מהטרמינולוגיה, אך ישלו מאפיינים המבדילים אותו מהטרמינולוגיה של מדעים אחרים מבחינת מקורותיו, מאפייניו או תפקידיו, המושג החוקי מהווה את הבסיס של השפה החוקית, משום שהוא הבסיס של מעשה התרגום, שכן הוא מכונן לדיוק ולקיצור מירבי (פיללי, 2018, עמ' 20).

- 1- **חוק העונשין** הוא מסמך המאגד סט של נורמתחובה המסדירות התנהגויות המהוות פשעים ועונשים (אנק, 1981, עמ' 163).
- א-מעצר (מוזס, 1986, עמ' 77) הפרוש בערבית, מאָסר: توقيف، اللقاء قبض (שגיב 2, 1985, עמ' 1020), הפרושהבעברית, מאסר זמני של אדם החשוד שעבר עברה (אבן שושן 3, 1974, עמ' 1445), ההגדרה החוקית, כליאה זמנית של אדם או הגבלת תנועותיו בתוקף סמכות חוקית המוקנית בעיקר למשטרה, המעצר מוטל על חשוד או על נאשם בעבירה לפני העמדתו לדין או לפני פסיקת דינו (שויקה, 1977, עמ' 1090), "צו המעצר יכול להינתן לתקופה של עד שישה חודשים" (גיל ואחרים, 2010, עמ' 11).
- ב-עבירה (שקד, הכהן, 1992, עמ' 112) הפרוש בערבית, עברה, עבירה: جريمة (שגיב 3, 1985, עמ' 1291), הפרוש בעברית [בחקיקה במדינת - ישראל] מעשה או מחזל שדינם ענישה: עברה בתחבורה, עברה מוסרית, עברה פלילית (אבן שושן 5,

1974, עמ' 1865), ההגדרה החוקית, התנהגות אסורה ובת-עונשין על-פי הוראת החוק, מעשה הכרוף בהפרת חוק או בהפרת תקנה, העבירות נחלקות לשלוש דרגות חומרה: פשע, עוון וחטא (שויקה, 1997, עמ' 1359), "אדם חייב על עבירה שעבר כשעשה אותה בזרז" (אלבק, 1999, עמ' 289). ג-עוון (מוזס, 1986, עמ' 106) הפרוש בערבית, עוון, עון: جنحة (أشد من مخالفة وأخف من جنحة) (שגיב 3, 1985, עמ' 1303) הפרוש בעברית, [בחקיקה במדינת - ישראל] עבירה שיהא קלה מפשע (1974, עמ' 1016), ההגדרה החוקית, חוק פלילי כינוי לעבירה בדרגת חומרה בינווית(חמורה מחטא 5 נחמורה מחטא) (אבן שושן), "בישראל, לפי סעיף 499 לחוק העונשין, אדם "הקושר קשר עם אדם לעשות פשע או (faruqi, 1970, p.459) (מפשע), עוון" (לבנון, 2012, עמ' 45). ד-ענישה (שקד, הכהן, 1992, עמ' 114) הפרוש בערבית, ענישה: عقوبة (שגיב 3, 1985, עמ' 1974, עמ' 1959) ההגדרה החוקית, הטלת עונש, הענשה (1347 5), הפרוש בעברית, הטלת עונש, יסור, הענישה (אבן שושן) ("לפי בקריה, מטרת הענישה אינה לייסר את העבריין או לבטל את נזקה המטפיו של העבירה לאחר (Bouvier, 2009, p.491) שנעשתה" (בקריה, 2018, עמ' 79). ה-פיצוי (מוזס, 1986, עמ' 129) הפרוש בערבית פיצוי: تعويض (שגיב 3, 1985, עמ' 1447), הפרוש בעברית, גרימת הטבה לבעל-התביעה (אבן שושן, 1974, עמ' 2123), ההגדרה החוקית, תשלום פלשהו למי שנגרם לונזק(פנעני, 1998, עמ' 4737), "בחוסר ודאות מפני תוצאות החוק ותחת ענות הפיצוי הכספי הגבוה שנתבע ממנו"(הרשקוביץ, 2022, עמ' 7). ו-קנס(מוזס, 1986, עמ' 167) הפרוש בערבית, קנס: غرامة مالية, عقوبة مالية (שגיב, 1985, עמ' 1597), הפרוש בערבית, ענש-קנס, תשלום בקנס שמתחייב את הנזק על חטא או כפיצויים על הפרח חונה וכדומה (אבן שושן 4, 1974, עמ' 2371), ההגדרה החוקית, עונש כספי, תשלום המוטל על מישהו כעונש שלא לשם כיסוי הנזק, "בית המשפט יוכל להטיל עליהם עונש של קנס או מאסר, לפי סוג העבירות" (Mozley, 2007, p.291) או כיסוי הוצאות אחרות) (עוון או פשע" (ויצמן, 2019, עמ' 19)

2- החוק הפלילי הוא ענף מתחום החוק, שתכליתו הסדרת חיי החברה על ידי הגדרת התנהגויות שליליות מסוימות כבלתי חוקיות, וזאת באמצעות כללי עשה ואל – תעשה (אנק, 2007, עמ' 23). א-גנבה (שקד, הכהן, 1992, עמ' 37) הפרוש בערבית, גנבה: سرقة (שגיב 1, 1985, עמ' 265) הפרוש בערבית, לקיחת הפצעי אחרים בסתר (אבן שושן, 1974, עמ' 358), ההגדרה החוקית, פעלת הגנבה, לקיחת דברים ללא רשות בעלים וללא ידיעתם (כנעני, 1998, עמ' 484), "הן התנהגויות הפוגעות פגיעות אסורות בחברה ובערכיה המוגנים. לכן רצח, אונס, מתן שוחד וקבלתו, שוד וגנבה כולם מוגדרים כעברות פליליות (קמיר, 1985, עמ' 407), הפרוש 1 (2009, עמ' 71). ב-הסתה (שקד, הכהן, 1992, עמ' 70), הפרוש בערבית, הסתה: تحريض (שגיב) ("ומשום שהוא אוסר להשיע Faruqi, 1970, p.356 בערבית, שסוי (אבן שושן, 1974, עמ' 595), ההגדרה החוקית, שסוי) מסרים מסוימים שישבהם הסתה לגזענות" (גביון, 1994, עמ' 17). ג-זיוף (מוזס, 1986, עמ' 47) הפרוש בערבית, זיוף: تزوير (1985, עמ' 491), הפרוש בערבית, חקוי מתוך פגנת רמאות (אבן שושן, 1974, עמ' 667), ההגדרה החוקית, חקוי 1 (שגיב) (של חתימה, של תעודה, של יצירת אומנות וכד), שנעשה מתוך כוונה לרמות, כף שייראה כאילו הוא המקור, התוצר של חקוי ("העניש על זיוק שטרי החוב הציבוריים, כמו גם על זיוף המטבעות העוברים לסוחר" (המילטון, 2009, p.585) Bouvier זה) (2002, עמ' 214). ד-חבלה(מוזס, 1986, עמ' 53), הפרוש בערבית, חבלה: تخريب (שגיב, 1985, עמ' 518), הפרוש בערבית, ("החשודים Mozley, 2007, p.390) (אבן שושן, 1974, עמ' 753) ההגדרה החוקית, הריסה, פגיעה, גרימת נזק במכוון) כי בכוונת לבצע פעולות חבלה או ריגול" (גיל ואחרים, 2010, עמ' 124). ה-חטיפה(שקד, הכהן, 1992, עמ' 57), הפרוש בערבית, 1974, עמ' 2, 1985, עמ' 546), הפרוש בערבית, לקיחה במקירות(אבן שושן) חטיפה: اختطاف (انسان أو طائرة مثلاً) (שגיב 792) ההגדרה החוקית, לקיחת אדם בכוח או במרמה והחזקתו במקום מסתור נגד רצונו, השתלטות בכוח אובאימים על כלי ("כאשר השימוש המיני נעשה בהקשר Cheboub, 1919, p.3) (בדרך כלל מטוס) ואילוץ הטייס לסטות מהנתיב המתוכנן) ("של חטיפה או התעללות גופנית נפשית נוספות על עצם השימוש המיני" (קמיר, 2009, עמ' 232).

3- חוק האזרחות

חוק הקובע מהם התנאים לקבלת מעמד האזרחות במדינת ישראל, ישראל מעניקה את הזכות לאזרחות לפי שיטת דין הדם, כלומר האזרחות עוברת בירושה מהרים לילדיהם, בלי קשר למקום הלידה, ובדרכים אחדות של התאזרחות, עילות מסוימת מאפשרות שלילה שלאזרחות (כרמי, 2003, עמ' 133). א-אזרח כפולה (שקד, הכהן, 1992, עמ' 9), הפרוש בערבית, אזרחות כפולה (جنسية مزدوجة) (שגיב 1, 1985, עמ' 44), הפרוש בערבית, מעמדו של אדם שהוא אזרח של יותר ממדינה אחת, (1974, עמ' 54) ההגדרה החוקית, היות אזרח בעל – זכות 1 כלומר, שהוקנו לו אזרחויות נרדפות של מדינות שונות (אבן שושן) רשמיות בלתי מדינות בבת – אחת(כנעני, 1998, עמ' 54) "בעלי אזרחות כפולה שאינם מוגדרים איום ביטחוני (לאחר בדיקה אינדיבידואלית) ("אמיר, 2015, עמ' 433). ב-התאזרח(מוזס, 1986, עמ' 8), הפרוש בערבית, התאזרח: تجنس (بجنسية البلد الذي يقيم فيه)(שגיב 1, 1985, עמ' 44) הפרוש בערבית, נעשה אזרח במדינה, אשר פאזרח שונה – זכות לשאזר אזרחי (1974, עמ' 54) ההגדרה החוקית, נעשה אזרח מבחינה חוקית רשמית, קיבל מעמד של חושב קבוע במדינה 1 המדינה(אבן שושן) בעל זכויות וחובות חוקיות מלאות (שויקה, 1997, עמ' 523), "חלק ושל המנהג הפטרונימי המתייחס לשמה הפרטי של האישה לא התאזרח בארץ" (קמיר, 2007, עמ' 255). ג-בגיר (מוזס, 1986, עמ' 19), הפרוש בערבית, בגיר: راشد, من بلغ سن الرشد(من الناحية القانونية وهي في اسرئيل ١٨ سنة خلاف كطين قاصر) (שגיב 1, 1985, עמ' 139), הפרוש בערבית, שגגיע לבגרות מבחינה חוקית, לפי דיני מדינת ישראל, להבדיל מן – קטין(אבן שושן, 1974, עמ' 181) ההגדרה החוקית, בוגר, שיצא מקלל נערות ובה לקלל בגרות ההפך – קטין (כנעני, 1998, עמ' 219), "בגיר שאיננו אזרח ישראלי יכול לקבל אזרחות ישראלית על ידי התאזרחות אם נתקיימו בותנאים אלו" (כרמי, 2003, עמ' 137). ד-קטין (מוזס, 1986, עמ' 198), הפרוש בערבית, קטין, קטינא: قاصر (من هو تحت السن القانوني) (שגיב 4, 1985, עמ' 1573), הפרוש בערבית, מי שעדרן לא הגיע לבגרות מבחינה חוקית, להבדיל מן "בגיר" (אבן שושן, 1974, עמ' 2327) ההגדרה החוקית, מי שעדיין אינו נחשב בוגר, ונמצא תחת אחריות הוריו או תחת אחריותם של מבוגרים אחרים (שויקה, 1997, עמ' 1638), "קטין במדינת ישראל הוא אדם שלא מלאו לו

שמונה – עשרה ושנה " (אלמוג ואחרים, 1996, עמ' 1724). ה-ערר (שקד, הכהן, 1992, עמ' 112), הפרוש בערבית, עָרַר : طعن (שגיב 2, 1985, עמ' 1375), הפרוש בעברית, [בחוק האזרחי] עָרַעוּר מְגֵשׁ לְרִשּׁוֹת אֲזָרְחִית (לא פִּית – מִשְׁפָּט) עַל הַחֲלָטָה שֶׁל רִשּׁוֹת אֲזָרְחִי וְמוֹכֵה מִמֶּנָּה (אבן שושן, 1974, עמ' 2011) ההגדרה החוקית, התנגדות רשמית, השגה לגבי החלטה של רשות מנהלית, ועד וכדי, המוגשת על – פי החוק לרשות או לסמכות גבוהה יותר (שויקה, 1997, עמ' 7433), "אין במשפט הישראלי זכות ערעור או ערר, אלא אם כן החוק מקנה אותה במפורש" (לברטוב, 2018, עמ' 96).

4-חוק המקרקעין

הוא חוק המסדיר במדינת ישראל את ענייני המשפט האזרחי הנוגעים למקרקעין (דגן, 2005, עמ' 20). א-בעלות (מוזס, 1986, 1985, עמ' 259), הפרוש בעברית, זכות של שליטה על דָּבָר (אבן שושן 21, עמ' 23), הפרוש בערבית, בְּעֵלוּת : ملكية (שגיב 2, 1974, p.585, עמ' 259) ההגדרה החוקית, הזכות החוקית להחזיק בנכס, להשתמש בו ולעשות בו כל דבר במסגרת החוק), "לעיקרון כללי זה של בעלות ציבורית במקרקעין ישראל – כאשר בהקשר זה, בדומה להקשרים אחרים בדין Cheboub, 1949, הישראלי" (דגן, 2005, עמ' 96). ב-מקרקעין (שקד, הכהן, 1992, עמ' 85), הפרוש בערבית, מְקַרְקָעִים, מְקַרְקָעִין : عقارات (שגיב 2, 1985, עמ' 1061), הפרוש בעברית, נְכָסִי קְרָקָעוֹת, נְכָסִי דָּלָא נִידִי, פְּגוֹן קְרָקָעוֹת, בְּנִינִים, מִים וְכֵל הַמְחַבֵּר לְקְרָקָע, וְכֵן כֵּל חֲלָק שֶׁל חוֹק או שֶׁל נֶהָר או יָם (לְהַבְדִּיל מִן "מְטֻלָּטִין") (אבן שושן 4, 1974, עמ' 1511) ההגדרה החוקית, נְכָסִי-אֲדָמָה מְגֻרָשִׁים, בְּתִים וְכְדוּמָה, הֶהֱפֶד- מְטֻלָּטִים (כנעני, 1998, עמ' 3262), "שאין בית – המשפט בודק את סבירותו של של שמוש שעושה פלוני במקרקעין או במטלטלין לא לוי" (וינוגרד, 2010, עמ' 71). ג-משכנתה (מוזס, 1986, עמ' 90), הפרוש בערבית, מְשַׁכְּנָתָה, מְשַׁכְּנָתָא : قرض لقاء رهن (שגיב 2, 1985, עמ' 1094), הפרוש בערבית, הַלְוָאָה שְׂאֵדָם מְקַבֵּל מִמוֹסָד פְּסָפִי או מְאָדָם פְּרָטִי בְּעֵרְבוּת בִּיתוֹ או קְרָקָעוֹתָיו (אבן שושן 4, 1974, עמ' 1561) ההגדרה החוקית, זכויות בעלות על נכס (קרקע, ביתוכד) שנותן מקבל הלוואה כביטחון לפרעון הלוואה תמורת משכון נכסים (שויקה, 1997, עמ' 1148), "החובות שנעשו בייצור או ברכישת הנכסים או בהוצאות השוטפות של המשפחה, למשל, הלוואה שנלקחה ומשכנתה שנעשתה על נכס מנכסי המשפחה" (ליפשיץ, 2016, עמ' 232). ד-רישום (שקד, הכהן, 1992, עמ' 197), הפרוש בערבית, רִשּׁוּם, רִישׁוּם : تسجيل, تقييد, توين (שגיב 4, 1985, עמ' 1713), הפרוש בערבית, רְגִיסְטְרַצְיָה, פְּתִיבַת פְּרָטִים, צִיּוֹן פְּרָטִים בְּמָקוֹם הַמֵּיַעַד לְכָךְ (אבן שושן 6, 1974, עמ' 2571) ההגדרה החוקית, הַעֲלָאָה עַל – גְּבִי הַכְּתָב, הַגִּיסְטְרַצְיָה (כנעני, 1998, עמ' 5581), "חלק השני והעיקרי עוסק בתוקפו של רישום זכויות במקרקעין במרשם רשמי, המכונה בימינו 'טאבו' (קליינמן, 2013, עמ' 7). ה- שכירה (שקד, הכהן, 1992, עמ' 195), הפרוש בערבית, שְׂכִירָה : اجار (שגיב 4, 1985, עמ' 1782), הפרוש בערבית, קְבָלַת דְּבָר – מָה לְשִׁמוֹשׁ בְּשֶׁכֶר, אוּהִזְמַנַת אָדָם לְעֵבֶר בְּשֶׁכֶר, אוּהִזְמַנַת אָדָם לְעֵבֶר בְּשֶׁכֶר (אבן שושן 7, 1974, עמ' 2684) ההגדרה ("אך היתה דעת מיעוט Bouvier, 2009, p.446 החוקית, זכות השימוש או ההחזקה בנכס למשך זמן מסוים תמורת תשלום לעליו) לפיה מכיון שהחוק התיר גביית דמי שכירות כה נמוכים עד כי לא היתה בהם כדי לכסות אפילו" (דגן, 2005, עמ' 32).

5-חוק הירושה

מסדיר את כללי הירושה בעקבות מותו של אדם. החוק קובע שבמות אדם יועבר עזבונו ליורשיו על פי דין או על פי צוואה. החוק קובע מיהם ירשיו של אדם ומהו סדר העדיפויות ביניהם בקבלת הירושה. (ש'פמן, 2012, עמ' 97). א- ירושה : (מוזס, 1986, עמ' 69), הפרוש בערבית, ירושה : ميراث, ارث (שגיב 2, 1985, עמ' 707), הפרוש בעברית, רְכוּשׁ שְׂאָדָם מְקַבֵּל מְהוֹרָיו או מְקוֹרְבָיו לְאַחַר מוֹתָם (אבן שושן 3, 1974, עמ' 996) ההגדרה החוקית, פְּלָל הַנְכָסִים שְׂאָדָם מְקַבֵּל מְהוֹרָיו, מְקוֹרְבָיו וְכְדוּמָה, לְאַחַר מוֹתָם, הַעֲדַרְת רְכוּשׁ וְזִכְיוֹת פְּלָפְלִיּוֹת שֶׁל נְפֻטָר לִידֵי יוֹרְשָׁיו (כנעני, 1998, עמ' 1929) "תקנות בענייני ירושה היו אף הן כלולות במסגרת תקנות סדר הדין האזרחי, אך הן הוצאו בתשנ"ח, והיום הן תקנות נפרדות במסגרת חוק הירושה" (פינקלשטיין, 2020, עמ' 19). ב-יורש (מוזס, 1986, עמ' 67), הפרוש בערבית, יוֹרֵשׁ : وريث, وارث (שגיב 2, 1985, עמ' 6787), הפרוש בעברית, מִי שְׂמַקְבֵּל בְּיָרְשָׁה רְכוּשׁ הַעוֹב אֵלָיו אַחֲרֵי מוֹת בְּעָלָיו, (אבן שושן 3, 1974, עמ' 951), ההגדרה ("לפי ההלכה במקורה, הבעל יורש את אשתו, Mozley, 2007, p.773 החוקית, מי שזכאי או עתיד ירושה, מי שקיבל ירושה) ונחלקו חכמים אם זכות ירושת הבעל היא מדאור 'תא' (אלון, 2005, עמ' 278). ג-צוואה : (מוזס, 1986, עמ' 129), הפרוש בערבית, צְוָאָה : وصية (שגיב 3, 1985, עמ' 1496), הפרוש בעברי, הוֹרָאוֹת שְׂאָדָם נוֹתֵן בְּעַל- פֶּה או בְּכֶתֶב, שְׂקָפִיקוֹ וְיִהְיֶה יוֹרְשִׁים בּוֹ וּבְרָכוּשׁוֹ לְאַחַר מוֹתוֹ, פְּגוֹן סְדוּרֵי הַלְוִנּוֹ, חֲלָקַת רְכוּשׁוֹ וְכְדוּמָה (אבן שושן 5, 1974, עמ' 2206) ההגדרה החוקית, הוֹרָאוֹת שֶׁל אָדָם, בְּעַל – פֶּה או בְּכֶתֶב, בְּצִד לְנֶהֱג בְּנְכָסָיו וְכְדוּמָה לְאַחַר מוֹתוֹ (כנעני, 1998, עמ' 4931), "אלה שהם נשואים כדת משה וישראל רשאים לעשות צוואה כזאת גם אחרי נישואיהם, וצואתם שרירה וקיימת" (אלון, 2005, עמ' 268). ד-מאמץ (שקד, הכהן, 1992, עמ' 78), הפרוש בערבית, מְאָמֵץ, מְאוּמֵץ : متبنى (من اتخذ ابناً من خارج العائلة) (שגיב 2, 1985, עמ' 837), הפרוש בעברית שְׂנֵמָקְבֵּל בְּבֵן בְּמִשְׁפָּחָה, (אבן שושן 3, 1974, עמ' 1199) ההגדרה החוקית, פְּגוּי לְיָלֵד זָר, שְׂנֵמָקְבֵּל לְבֵית אִחַת הַמִּשְׁפָּחוֹת וְנִתְגַּדֵּל שָׁם כְּאִלוֹ הֵיָה בְּנָה (כנעני, 1998, עמ' 2535), "בענייני אימוץ צירכה לבוא הסכמתם של פקיד – סעד ושל היועץ המשפט לממשלה במקום הסכמת הקטין המאומץ או העומד לאימוץ" (כהן, 1991, עמ' 425). ה-עזובון : (שקד, הכהן, 1992, עמ' 69), הפרוש בערבית, עִזְבוֹן, עִזְבוֹן : تركة (שגיב 3, 1985, עמ' 1312), הפרוש בעברית, יְרִשָׁה, רְכוּשׁ שְׂנֵמָשָׂא אַחֲרֵי מוֹת אָדָם (אבן שושן 5, 1974, עמ' 1899) ההגדרה החוקית, ירושה, נכסים חומריים או רוחניים של המוריש, העוברים ("מובן שזה גם ההיגיון שלא – תחולת הדוקטרינה במקרה שאחר הצדדים (הילד או Mozley, 2007, p.235 במותו ליורשיו) (הורה) כבר אינו בחיים, והתביעה היא תביעה של עזובון או נגד עזובון" (בן – נפתלי, 1997, עמ' 306).

6-חוק המאבק בטרור

הוא חוק הקובע ענישה מחמירה למחבלים ואנשים החברים בארגוני טרור מטרת של חוקזה לקבוע הוראת בתחום החוק הפלילי והמינהלי לרבות סמכויות אכיפה מיוחדות, לצורך מאבק בטרור (מרגלית, 2021, עמ' 12). א-איום (שקד, הכהן, 1992, עמ' 11), 1974, עמ' 916) ההגדרה הפרוש בערבית, אָיוּם : تهديد (שגיב 2, 1985, עמ' 917), הפרוש בעברית, הַפְּחָדָה, (אבן שושן 2)

החוקית, הפחדה, הכרזה על כוונה להעניש מישהו או לפגוע בו, במיוחד אם לא יעשה מה שמבקשים ממנו(שויקה, 1997, עמ'60), "החששות העיקריים הם מפני השפעה על המבנים החברתיים, הכלכליים והתרבותיים במדינה ומפני הדירה של גורמים עוינים, בייחוד לנוכח איום הטרור הגלובלי" (קריצמן – אמיר, 2015, עמ'9). ב-ארגון (מוזס, 1986, עמ'13), הפרוש (1985, עמ'181), הפרוש בעברית, תבנה, אגדה שנתאגדה לשם מטרה מסוימת, (אבן) בערבית, ארגון, אירגון: منظمة (שגיב שושן, 1974, עמ'154) ההגדרה החוקית, אגוד של אנשים מסוג מסוי, תבנה מאגדת לשם דבר ומטרה מסוימת(כנעני, 1998, עמ'179), "ארגוני טרור הם סוג של ארגונים פוליטיים הם מתכננים ומוציאים אל הפועל פעולות המוגדרות בספר החוקים כעברות פליליות" (לבנון, 2012, עמ'62). ג-טרור (מוזס, 1986, עמ'66), הפרוש בערבית, טרור: إرهاب (שגיב 2, 1985, עמ'1974, עמ'916) ההגדרה החוקית, פעולות אלימות קיצוניות (חטיפה, חבלה, 2012, עמ'66), הפרוש בערבית, אימתנות (אבן שושן רצחוכו) המיועדות להטיל פחד על האוכלוסייה ועל מוסדות השלטון או לסחוט ויתורים פוליטיים, השימוש או הנקיטה בפעולות (מבחינה מהותית, הגדרת 'ארגון טרור' נגזרת מהגדרת ביטויים 'טרור' (לבנון, 2012, עמ'445, Mozley, 2007, p.445) (2012, עמ'262). ד-טרור (שקד, הכהן, 1992, עמ'66), הפרוש בערבית, טרור: إرهابية (حكم يعتمد على الإرهاب والتخويف) (שגיב 2, 1985, עמ'181), הפרוש בערבית, משטר של טרור, שיטה של אימתנות ומעשי אלמות לשם הפחדת המתנגד והשמדתו, (אבן שושן, עמ'916) ההגדרה החוקית, הפליטיקה והטקסיסים של הטרור(כנעני, 1998, עמ'1689), "משתמשות בטרור (מיני 21974, לצורך שימור יחסי הכוח בין גברים לנשים באותו אופן שמערכות דיכוי אחרות משתמשות באלימות ובאיום באלימות כדי להבטיחחיות" (נגבי, 2009, עמ'11). ה-טרור (שקד, הכהן, 1992, עמ'66), הפרוש בערבית, טרור: إرهابي (שגיב 2, 1974, עמ'916) ההגדרה החוקית, שמשמש בטרור, שדוגל בטרור, (שגיב 2, 1985, עמ'181), אימתנות (אבן שושן, עמ'751) "סעיף 23 לחלק 4 של החוק עיגן את סמכות של שר הפנים להורות על גירוש של אזרח זר החשוד כטרוריסט על מעצרו עד סיומם של הליכי הגירוש" (גיל ואחרים, 2010, עמ'116)

המסקנות:

- 1- תרגום המושגים החוקיים נצרך למתרגם בקי בשפת החוק ובסוגי החוקים.
- 2- לא מצאנו זיהוי בין מושג החוקי העברי ובין המושג הערבי למרות הקרבה בין שתי השפות בהיותן שפות שמיות ממשפחה אחת כמו שהוא שורר בתחומים אחרים כגון התחום חברתי, הדתי והצבאי.
- 3- יש שנוי סמנטי למושגים חוקיים מסוימים כשיתורגמו לערבית כמו במושג (משפט) שיש לו משמעות שינוי בתחום הלשון שהיא (סוג של יחידה תחבירית), אך לא נמצא את השינוי הזה לכמה מהמושגים האלה בתחומים אחרים כגון (עבירה, טרוריסט).

המקורות העברית

- 1- אבן – שושן, אברהם, המלון החדש, הוצאת קריית-ספר, ירושלים, ישראל, 1974.
- 2- אלבק, שלום, מבוא למשפט העברי בימי התלמוד, הוצאת אוניברסיטת בר-אילן, ישראל, 1999.
- 3- אלון, מנחם, מעמד האישה (משפט ושל'פוט, מסורת נתמורה ערכיה של מדינה יהודית ודמוקרטית, הוצאת הקיבוץ המאוחד, ישראל, 2005.
- 4- אלון, מנחם, המשפט העברי: תולדותיו, מקורותיו, עקורותיו, כרך א, ירושלים, ישראל, 1973.
- 5- אלמוג, שולמית, אבינועם בן – זאב, משפט האדם, הוצאת הקיבוץ המאוחד, תל – אביב, ישראל, 1996.
- 6- אמיר, טלי קריצמן, היבטים חברתיים ומשפטיים של מדיניות המקלט בישראל, הוצאת הקיבוץ המאוחד, תל – אביב, ישראל, 2006.
- 7- אנק, אהרן, עיקרים במשפט הפלילי העברי, הוצאת אוניברסיטת בר – אילן, ישראל, 2006.
- 8- אשר, גולאק, יסודות המשפט העברי, תל – אביב, ישראל, 1976.
- 9- בן – נפתלי, ארנה, חנה נוה, משפט, חברה ותרבות, הוצאת רמות – אוניברסיטת תל – אביב, ישראל, 1997.
- 10- בקריה, ציזרה, על משפט על עונשים, הוצאת המרכז האקדמי שלם, ירושלים, ישראל, 2018.
- 11- ברזילי, גד, השפה הדו – ערכית של עורכי דין בישראל: פוליטיקה ליברלית, כלכלה ליברלית, שתיקה והתנגדות, כתב – עת לעניין משפט, עמ' 225-195, 2010.
- 12- גביון, רוח, זכויות אדם בישראל, תל – אביב, ישראל, 1994.
- 13- גבע, אביבה, מוסר ועסקים: מקבילים נפגשים, ירושלים, ישראל, 2011.
- 14- גיל, אלעד, יוגב תובל, ענבר לוי, מרדכי קרמניצר, יובל שני, אמצעים חריגים למאבק בטרור: מעצר מנהלי, הריסת בתים, גירוש ותיחום מגורים, הוצאת המכון הישראלי לדמוקרטיה, ישראל, 2010.
- 15- דגן, חנוך, קניין על פרשת דרכים, הוצאת רמות – אוניברסיטת תל – אביב, ישראל, 2005.
- 16- המילטון, אלכסנדר, ג'יימס מדיסון, וג'ון ג'יי, הפדרליסט, הוצאת שלם, ירושלים, ישראל, 2002.
- 17- הרשקוב'ץ, רחל ארידור, תהיל שוורץ אלטשולה, תביעות השתקה ונאפיינים, סכנות ודרכי התמודדות, הוצאת המכון הישראלי לדמוקרטיה, ירושלים, ישראל, 2022.
- 18- וינוגדר, אליהו, דיני רשניות מקומינת, הוצאת הלכות, תל – אביב, ישראל, 2010.
- 19- וינוגדר, אליהו, צווי מניעה: חלק כללי (ראשון), הוצאת הלכות, תל – אביב, ישראל, 2008.
- 20- יוצמן, יוסף, סיפורי אולם המשפט, סיפורים והרהורים מתוך אולמות בית המשפט, הוצאת ספרי ניב, תל – אביב, ישראל, 2010.
- 21- ינוג, אליהו, דיני רשויות מקומית, הוצאת הלכות, תל – אביב, ישראל, 2010.
- 22- זלצמן, נינה, מעשה-בית – דין בהליך אזרחי, הוצאת רמות – אוניברסיטת תל – אביב, ישראל, 1991.
- 23- חשיו, דוד, בית המשפט: חמישים שנות שפיטה בישראל, הוצאת משרד הביטחון, ישראל, 1999.

- 24- כנעני, יעקב, המלון העברי המלא, הוצאת מלונים לעם, ירושלים, ישראל, 1988.
- 25- כרמי, נעמה, חוק השבות (זכויות הגירה וגבולותיהן), תל - אביב, ישראל, 2003.
- 26- כהן, חיים, המשפט, הדפסה שנייה, מוסד ביאליק, ירושלים, ישראל, 1999.
- 27- לבנון, ליאת, חברות בארגון טרור, הוצאת המכון הישראלי לדמוקרטיה, ישראל, 2012.
- 28- לברטוב, גל, פושעים ללא גבולות (סיפורי הסגרות בינלאומית), תל - אביב, ישראל, 2018.
- 29- ליפשיץ, שחר, השיתוף הזוגי, הוצאת אוניברסיטת בר - אילן, ישראל, 2016.
- 30- מאוטר, מנחם, צדק חלוקתי בישראל, הוצאת רמות - אוניברסיטת תל - אביב, ישראל, 2000.
- 31- מוזס, אליהו, מילון למונחים משפטיים עברי - אנגלי, הוצאת המחבר, ירושלים, ישראל, 1986.
- 32- מרגלית, לילה, מיהו טרוריסט? על המנגנון להכרזה על ארגוני טרור בחוק המאבק בטרור, הוצאת המכון הישראלי לדמוקרטיה.
- 33- נגבי, עירית, סיפורי אונס בבית המשפט (ניתוח נרטיבי של פסק דין), הוצאת רסלינג, ישראל, 2009.
- 34- פינקלשטיין, אר'אל, בית הדין הרבניים (שירות דת או ערכאה שיפוטית?), הוצאת המכון הישראלי לדמוקרטיה, ישראל, 2020.
- 35- קליינמן, רון, דרכי קניין ומנהגי מסחר במשפט העברי, משפט, ריאליה והיסטוריה, הוצאת אוניברסיטת בר-אילן, ישראל, .
- 36- קמיר, אורית, זה מטריד אותי לחיות עם החוק למניעת הטרדה מינית, הוצאת הקיבוץ המאוחד, ירושלים, ישראל, 2009.
- 37- קריצמן - אמיר, טלי, לוינסקי פינת אסמרה, היבטים חברתיים ומשפטיים של מדיניות המקלט בישראל, הוצאת הקיבוץ המאוחד, ישראל, 2015.
- 38- שליב, דוד, מלון עברי - ערבי, ירושלים, ישראל, 1985.
- 39- שויקה, יעקב, המילון השלם לעברית החדשה, הוצאת המרכז לטכנולוגיה חינוכית משכל וידעיות אחרונות וספר יחמד, ישראל.
- 40- שיפמן, פנחס, שפה אחת ודברים אחדים ועיונים במשפט הלכה וחברה, הוצאת הפקולטה למשפטים אוניברסיטת בר - אילן, ישראל, 2012.
- 41- שקד, אלישבע, אביעור הכהן, מילון משפטי עברי - אנגלי, אנגלי - עברי, הוצאת סטימצקי, ישראל, 1992.

המקורות הלועזיים

1. Barzilal, GAD, communities and LAW :Politics and cultures of Legal IDentries, 2003 ,University of michigan Press.
2. Bouvier, John, Law Dictionary, constitution A and Laws United States of America, United States, 2009.
3. CHEBouB, KHALIL, Dictionnaire JURIDIQUE ,Egypt, 1949.
4. FARUQI, HARITH, Law Dictionary English. ARABIC, Second Revised edition, Beirut, Lebanon, 1970.
5. Lavery, Urban, The Language of the Law ,American Bar Association journal , 1922.
6. MozLey, Herbert Newman, George Crispe Whiteley, Aconcise Law Dictionary London, England, 2007.
7. Monsourakis, George, Comparative Law and Legal Traditions (Historical and Contemporary) Perspectives, cham, Switzerland, 2019.
8. Ploeg, vander, Studies in Hebrew Law; "The style of Laws, "The Catholic Biblical Quarterly, 1950.
9. Ramsfield, J, Culture to Culture: A guide to U.S. legal writing 6 Durham, NC: Carolina Acadmic Press
10. Wittgenstein, Ludwig, PhiloSophical investigationsg German , 1958.
11. Wolcher, Louis, Beyond transcendence in Law and philosophical, London, England, 2005.
12. Wydick, R., Plain English for lawyers; Teacher's maunal (5th Ed) , Durham, NC: Carolina Academic Press, 2005.

המקורות הערבית

- 1- . 2018. فيلاي، علي، المصطلح القانوني لغة علمية وواقع علمي، مجلة بحوث عدد خاص، الجزائر، 2018.